

ת"פ 33822/01/21 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד זאהר ابو גרדוד-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21-01-33822 מדינת ישראל נ' ابو גרדוד

בפני:	כבוד השופטת, סגנית הנשיה ענת חולטה מדינה ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ המתמחה נתנאל יוסף אמלג
בעינוי:	המאשימה זאהר ابو גרדוד-בעצמו ע"י ב"כ עווה"ד אורן בן נתן
נגד:	
הנאשם:	

דין דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 03.01.2022 בהתאם להודאות בעובדות כתוב האישום המתוון בעבירות:
כינסה למקום צבאי, לפי סעיף 115(א) רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977; **הפרעה לשוטר,** לפי סעיף 275 בחוק העונשין;

נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 62(1)+10 בפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"ט-1969
ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 בפקודת בטוח רכב מנوعי [נוסח חדש] תש"ל-1970.

על פי כתוב האישום המתוון, מתקן האימונים הנמצא סמוך לבסיס הצבאי "צללים" הינו שטח צבאי, המוחזק בידי צה"ל ובו שטח אש המשמש לאימונים של חילו צה"ל. על הכניסה למתקן מופקדת שמירה ובכניסה לשטחו יש בטונדות, הפזרות ברחבי שטח האימונים, ועליהן הودעה כי השטח הוא שטח אש והכניסה אליו אסורה. בזמן הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם לא החזיק ברישון נהיגה מכל סוג שהוא. במועד שאינו ידוע למאשימה, עובה ליום 01/06/2021 בסמוך לשעה 20:23, הגיע הנאשם בלוניות אחרים אל השטח הצבאי. הנאשם והאחרים נכנסו לשטח הצבאי כשהנאים לבוש "חם צוואר" על פניו והם רוכבים על 3 טרקטורונים שבאחד מהם נהוג הנאשם ועליו רוכב אדם נוסף. החילים הבחינו בנאים ובאחרים נוברים בפחוי הצלב, וקרוואו לעברם לעצור ולעזוב את המקום. הנאשם והאחרים התעלמו מקריאותיהם, ונסעו במהירות בסמוך לקבוצת החילים שהייתה במקום. הנאשם והאחרים רכב אבטחה התקרב לעבר הנאשם והאחרים. מי מהאחרים השליך אבן לעבר רכב האבטחה ופגע בגלגל רכב האבטחה. בעקבות זאת הוזעקה למקום משטרת.

הנאים והאחרים נמלטו על גבי הטרקטורים לעומק השטחים המשמשים לאימונים באש חיה וכתוואה מכח הופסקו האימונים המבצעיים אשר התנהלו באותה העת למרחב שטח האש ובכך פגעו במאיצי הצבא ובתוכניות הצבא להכשיר את חילו צה"ל ונגרם נזק כלכלי.

עמוד 1

ニידות המשטרה בליווי מסוק משטרתי שהצטרכו אליהם רדפו אחר הנאשם ואחרים במטרה לעצרם. הנאשם נמלט מהשוטרים לבתו שבביר הדאג' ושם נעצר. במעשה הני'ל נכנס הנאשם למקום מוגבל שהינו שטח צבאי ושותט בקרבתו כשהוא אינו מוסמן לכך. וזאת כשהוא נהוג בטרקוטורון מבלי שיש לו רישיון לכך. נוסף על כן, הנאשם עשה מעשים בכוכנה להפריע לשוטרים כשהם מלאים תפקידם כדי או להכשילם בכך.

.**2.** הצדדים לא הגיעו להסכמות לעונש. בהתאם לגילו של הנאשם, הופנה לקבלת תסקירות שירות המבחן. כמו כן, בהתאם להסכנות הדינומיות הוגשו מטעם ההגנה מסמכים מתייק החקירה - **מצרך ושני צילומים [נ/ז]**

.**3. מתסקרו שירות המבחן** עולה כי הנאשם בן 20, רווק המתגורר עם משפחתו בביר הדאג'. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודה בגרות. לא תיאר בעיות ממשמעת או התנהגות בזמן לימודיו בבית הספר.

הנאשם מסר, שמעולם לא עבד וגם כיום לא עובד, אך לאחר סיום לימודיו בבית הספר סייע לאביו בתיפול בעדר הצאן המשפחתית.

נספר, כי משפחת הנאשם מונה זוג הורים נשואים ולהם 10 ילדים מושתפים בגילאי 13-32 שנים. הנאשם הוא השמיני בסדר האחים. אביו של הנאשם נשוי לאישה נוספת ונוסף להם שבעה ילדים. אביו בן 54 ובבעלותו עדר צאן והוא מתקין מ专家组 נכות מטעם הביטוח הלאומי.

אמו בת, 52 עקרת בית.

הנאשם מסר שהקשר שלו עם הוריו טוב וכי הם התקשו לקבל את מעצרו ומעורבותו בפליליים. הנאשם מסר, שהקשר עם אחיו טוב, לשנים אחיו עבר פלילי קודם.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

נספר, כי הנאשם מודה חיליקת בביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן. לדבריו אכן נהג על טרקוטורון ללא רישיון אך באשר לכינסה לשטח הצבאי, מסר שהוא נקלע לSTITואציה בטעות ולא ידע שמדובר בשטח צבאי.

באשר לנשים הננספים שהיו עמו באותה העת, מסר הנאשם שהוא היה לבדו ולא עם אנשים נוספים כפי שנכתב בכתב האישום, ולא נבר בפחים.

באשר לקוריאות לעברו לעזרה על ידי חיל הים, מסר שלא מבין עברית וכן לא הבין שהם מבקשים ממנו לעזרה. כמו כן מסר, שאכן נמלט עם הטרקוטורון לבתו מסוים שפছד מכוחות המשטרה שהגיעו לאזור.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבטא רצון למצוא עבודה ולנהל אורח חיים תקין וכי ההליך המשפטי שמתנהל כנגדו מהוועה עבورو גורם מרתקיע.

שירות המבחן מעריך כי הנאשם בעל מאפייני אישיות צעירות ודפוסי התנהגותILDOTIM, המתקשה בקבלת סמכות והסתגלות למסגרות.

עוד התרשםו כי הנאשם נעדר מערכת תמיכה משפחתית ואין בעבورو דמות אשר תהווה סמכות ייד מקוונת עבورو.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חבר לחברת שלoit וניהל קשרים שלoit מגיל צעיר, אשר מילאו עבورو את הצורך בהשתיכות וביטחון וכן ת逋וקה נוכח חוסר המעש בו נתנו וכי הוא אכן מודע למאפיינים אלו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדך כלים להתמודדות עם מצבו לחץ ומצוקה וכי מתקשה להתבונן בראיה עתידית על המשך חייו ועל השתלבותו במסגרת תעסוקתית.

בנוסף, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת העבירות ואת השלוותה, את סיכון חייו בעקבות העבירה ואת הנזק שנגרם כתוצאה מהתנהלותו.

עוד התרשםו כי הנאשם לא הפעיל שיקול דעת ונרגב באימפולסיביות וכי הוא תופס את העבירות כסיטואציה אליה נקלע במקרה.

שירות המבחן התרשם כי לנאים יכולות וורבליות וקוגניטיביות נמוכות.

שירות המבחן סבור, כי הנאשם לא מתאים לטיפול בקבוצה טיפולית בשירותם בשל המוטיבציה הנמוכה שהבייע וחוסר ההבנה שהוא זקוק לטיפול או להתרבות, וכן אין התקשה להעלות מטרות או קשיים עליהם היה רוצה לעבוד במסגרת טיפול.

ኖוכח האמור, שירות המבחן ממליץ על הטלת עונישה מוחשית ומרתיעה של מאסר שירוצה בעבודות שירות.

.**4.** בדין מיום 14.07.2022, ביקש המאשימה לדחות את הדיון לצורך זימון ע.ת. 12 עד לעונש (בסיומו של דבר, עד לא הובא לבית המשפט). המאשימה הודיעה, כי אינה מסכימה עם המלצה השירות המבחן. הגנה טענה, כי לאור גילו של הנאשם ומאפייניו יש לעשות שימושים לשיקומו. נמסר, כי בשיחה עם הנאשם הובהרה לו חשיבות שיתוף הפעולה עם השירות המבחן ונתבקש תסקיים נספ. המאשימה לא התנגדה לכך, והדין נדחה.

.**5.** בדין מיום 31.10.2022 נמסר, כי הנאשם זמין לפגישה נוספת השירות המבחן אך לא הגיע אליה ולא הודיע על אי הגיעו. הגנה עתרה לדחיה נוספת ובית המשפט נענה לבקשתה לאור גילו הצער של הנאשם, לאור המוגבלות השפטית ובשים לב לעבירות שבנה הורשע.

ה הנאשם לא הגיע גם לפגישה נוספת זמין בשירות המבחן. בתגובה הגנה נמסר, כי הנאשם לא זכר איפה השירות המבחן נמצא וכי לא הצליח להשיג את עורך דינו בטלפון.

.**6.** בדין מיום 01.01.2023 טענה הגנה כי נפגשה עם הנאשם ביום בו היה צריך להיפגש עם השירות המבחן בשעות הצהרים וכי רק אז הבין בא כוחו שה הנאשם לא הלך לפגישה, אף שתזכרו אותו על כך באותו היום. ב"ג הנאשם מסר התרשומותיו מוקשי בתקשות עם הנאשם.

הגנה טענה לניסיונות ייחודיים בתיק זה והודגש, כי הנאשם נבר בפח אשפה וכי הבטונה לא מוארת וכן לא יכול היה לראותה. כן נמסר, כי הנאשם החל בלימודי נהיגה והשלים עד כה 10 שיעורים [ג/2].

לכן נתבקש תסקיים נספ.

המואשימה טענה, כי הנאשם לא משתף פעולה וכי יש להעדיין את האינטראס הציבורי ולא את האינטראס של הנאשם.

בית המשפט קיבל את בקשה ההגנה תוך שהובחר בשיח עם הנאשם, כי ניתנת לו הזדמנות אחרת להפגין אחריות וاكتטיביות לגבי מוצבו בהליך המשפט.

לאחר שנתקבלה דחיה נספחת מטעם ההגנה ושירות המבחן, בית המשפט הביע מורת רוח מהימשכות ההליך ואפשר את דחית הדין בכפוף להפקדה בסך של 5,000 ש"ח להבטחת התיציבותו לדינוים או לכל מועד אליו יוזמן אצל הממונה או מטעם שירות המבחן ושיתוף פעולה מלא עם. לאחר שבוצעה ההפקדה, נדחה הדין וה הנאשם הופנה גם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על פי חוו"ד שהוגשה לתיק הנאשם מתאים לRICT.
עבודות שירות.

7. בתסניר נוסף מיום 28.06.2023 נמסר, כי הנאשם הופנה למרכז "ריין" לטובת שילוב תעסוקתי. נמסר מהמרכז, כי הנאשם הופנה למספר עבודות שלא התאימו עבורו אך נעשו מאמצנים לשילבו בתחום התעסוקה ובמקביל להפניתו לקורס ללימוד השפה העברית.

שירותות המבחן רואה חשיבות רבה בקשר של הנאשם עם מרכז "ריין" על מנת לסייע לו במצבה ומצוי זכויותיו במיוחד לאור גלו הצער.

על כן, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה שבמהלכו ימשיך הנאשם את הטיפול במרכז ריין וכי שירות המבחן יהיה בקשר עם הגורם המטפל בתקופת הצו. כמו כן, לאור חומרת העבירות שעבר הנאשם, שירות המבחן סבור כי הנאשם זוקק לעונשה מרתיעה אשר צופה פנוי עתיד ולכך ממליצים הם על הטלת מאסר בפועל אשר ירצה בעבודת שירות.

טענות הצדדים

8. המואשימה הגישה בדיון מיום 01.01.2023 טיעונית לעונש בכתב (במ/2)

המואשימה הפנתה לערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ובهم ביטחון המדינה, השמירה על רכוש הצבע והצורך למנוע מגורמים בלתי מוסמכים החזקתם של כל נשק ותחמושת העולמים לסיכון את הציבור הרחב בהגעתם לידי המעורבים בפלילים או גורמי טרור. כמו כן, טענה המואשימה כי קיימים אינטראס בטחוני בהרחקתם של גורמים בלתי מורשים משטחים צבאיים שנועדו להגנת המדינה וכי הנאשם פגע בנוסף באימונים ובכשרות הצבא. כמו כן, פגע הנאשם במעשייו בזכותו הקניין בעצם הניסיון לנבור בפחים.

בנוסף, בכינסה למרחוב שטח האש בזמן התנהלות אימונים, הנאשם פגע בערך שלמות הגוף בכך שהעמיד עצמו ואחרים בסכנה.

המואשימה טענה גם לפגיעה בשלטון החוק כאשר הנאשם לא הקשיב לקריאות החילים והשוטרים, לא עצר כנדרש ונעצר רק לאחר שהגיע לביתו.

מכל האמור, טענה המואשימה כי הנאשם פגע בערכיים האמורים לעיל **במדרג הגבוה**.

המAshימה הדגישה, כי התנהגות הנאשם מלמדת על תועזה רבה וכי כלל המעשה המתוירים בכתב האישום המתוין מלמדים על נחישות רבה בביצוע העבירה.

לענין זה, הפנטה המAshימה לדברי בית המשפט המחויז בבאר-שבע בת"פ 57513-02-13 מ"י נ' סראחין ואח':

"יש להזכיר כי הפגיעה בשגרת האימונים של הצבא, אינה נובעת רק מגניבת מטרות האימונים. עצם הכניסה לשטחי אש, יש בה כדי להפריע לאימון. שכן, על הצבא להיזהר של פגוע בגנבים המשוטטים בשטח. הצורך של הצבא להתמודד עם כניסה לא מורשות לשטח לשם גניבה, מוסיפה עומס על משאבי הצבא והמשטרה. נקל לדמיין העולiosity של השעית האימון של פלוגות מילואים אחת, ولو למשך שעתיים, עקב שאלת בטיחות מסווג זה"

בענין זה, טענה המAshימה כי גם הפגיעה לשוטרים במילוי תפקידם נעשתה באופן נועז במיוחד, כאשר הנאשם ברוח מהשוטרים לטור שטח אש, כאשר מסוק מشرطתי מרוחף באוויר וכי הנאשם שם لنגד עינוי מטרת אחת, לבסוף מהשוטרים ולא להיתפס, כל האמצעים מבחינתו היו כשרים להשלמת משימה זו, גם אם הדבר היה כרוך בסיכון חייו או חייהם של השוטרים והחיילים.

המAshימה הדגישה את הנזק הפוטנציאלי ממעשיו הנאשם, שהיו עלולים להוביל לתוצאה טריגית. הניסעה בסימון לחילים במהירות, תוך זריקת אבן על רכב הביטחון, הכניסה לטור שטח האש בזמן אימון, עלולים היו לגרום לפגיעה בח"י אדם, של חיילים, של שוטרים וגם של הנאשם והאחרים.

המAshימה הדגישה את הנזק הכלכלי העצום שנגרם כתוצאה מהפסקת אימון צבאי בשל מרדף אחר פולשים בלתי מורשים כאשר מסוק מشرطתי משתף במרדף אחר הנאשם והאחרים.

9. לענין מדיניות הענישה הנוגנת נטען, כי בפסקה לא נתגשה רמת ענישה ברורה בגין מעשים דוגמת המעשים שביצע הנאשם. המAshימה טענה, כי גם אם קיימת בפסקה רמת ענישה מקלה, מן הרואי להעלotta במקרה זה שבו קיימות נסיבות חריגות לחומרא.

המAshימה הפנטה לאסמכתאות הבאות:

א. ע"פ 25770-04-13 **alog'i נ' מ"י** - בית המשפט המחויז דחה ערעור על הכרעת הדין וערעוריהם הדרדים על גזר דיןו של בית משפט השלום בבאר שבע, אשר הרשיע את הנאשם בעבירות של כניסה למקום צבאי, ניסיון גניבה וניסיון פגיעה ברכוש הצבאי. מדובר למי שנכנס לבסיס צבאי ופרק שלדת טנק באמצעות רתכת.

בית המשפט השלום השית על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר לעונש המאסר המותנה בן 24 חודשים ה tally ועומד נגד הנאשם שהופעל, כך שירצה הנאשם 28 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס על סך 5,000LN.

נקבע, כי אף שהעונש מקל, לאור הפעלת המאסר המותנה הארוך, אין מקום להתרבות ערכאת הערעור.

ב. ת"פ 13-02-57513 **מדינת ישראל נ' סראחין ואח' הנ"ל** - שם הורשו ממספר נאשימים בכניסה לשטח הצבאי "צאלים", ניסו לגנוב מטרות אימון ולא שעו לקריאות החילונים והמשטרה לעזרה. המאשימה עתרה לעונש של 8-24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז קבע, כי בנסיבות המקירה ולאחר חומרת העבירות המזוהה לנאשימים, על מתחם העונש לנوع בין 11 עד 33 חודשים מאסר בפועל, אך לאור המתחם אליו עתרה המאשימה הוטל עונש של 12 חודשים מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון בע"פ 5670/14 נדחה.

ג. ת"פ 13-02-52688 **מדינת ישראל נ' פלוני ואח'** - שם הורשו הנאשימים בבית המשפט המחויז בקשר קשור להיכנס לשטח צבאי ליד "צאלים" ולגנוב מתוכם חלק מתקת. נקבע מתחם של 8-24 חודשים מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו 8 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון בע"פ 5010/14 נדחה.

לסיכום טענה המאשימה למתחם עונש הולם של 12-24 חודשים מאסר בפועל.

10. בקביעת העונש המתאים בתחום המתחם, המאשימה הפנתה לכך, שלנאשם אין עבר פלילי וכי הודה בהזדמנות הראשונה וחסר זמן שיפוטי. כמו כן, הפנתה למסקורי שירות המבחן בעניינו של הנאשם לרבות עדמות ביחס לעבירה.

המאשימה סבורה, כי בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, יש להחמיר בעונשו של הנאשם ולא להפגין כלפיו שליחנות וכן עמדה על הצורך בהרעתה היחיד, העולה גם למסקורי שירות המבחן.

כן טענה המאשימה לצורך מיוחד בהרעתה הרבים, לאור הפגיעה הטמונה במעשים, המחייבת מלחמת חרומה. לדעת המאשימה, על בית המשפט להשתלב במאבק להדברת הנגע וולקו מושך בדרך של ענישה מחמירה.

לסיכום, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם במרכז המתחם, ולהטיל עליו מאסר מותנה ארוך ומרתייע, קנס משמעותי ופסילת רישיון נהיגה.

11. בנוסף, המאשימה עתרה לחילוט הטרקטורים אשר שימש כל מרכזי ביצוע העבירה. נטען, כי הנאשם עשה שימוש בויטה בכל הרכיב במטרה להשלים את ביצוע העבירה וכי בחירת הטרקטורים אינה מקרים, הטרקטורים התאים לתנאי השטח בסיס הצבאי ושימש את הנאשם להפריע לשוטרים, לסכן את חייהם של החילונים בנהיגתו פרטנית ומסוכנת, ולבסוף לחמוק מכוחות המשטרה ולהימלט מהmakom. המאשימה הפנתה להצחרת הנאשם בהליך ה"ת לגבי בעלותו על הטרקטורים".

בית המשפט נענה לעתירת ההגנה לאפשר לה להשלים הידורות עם המאשימה בעניין החילוט ובנושא זה תinentן החלטה בנפרד ותשלח לצדדים.

12. בהשלמת הטיעון מיום 18.07.2023 הודיעה המאשימה כי גם לאחר קריית המסקיר, היא עומדת על עתירתה העונשית.

13. ההגנה טענה לעונש בדין מיום 18.07.2023. נטען, כי האסמכתאות אליו הפנייה המאשימה עוסקות במקרים חמורים מעוניינו ואין תומכות בעתירתה העונשית.

ההגנה הפנייה לצילומים של הבטוניות המוצבות בכניסה לשטח ועמדת על כר, שלא מדובר בשטח מגודר עם שמירה. הודges, כי בעת ביצוע העבירה לאחר השעה 23:00 השטח אינו מואר וקשה לראות מה כתוב עליו. לכן, נסיבות ביצוע העבירה מקרות, אף שהנאשם מודה ביצוע העבירות.

כן נטען, כי כתוב האישום תוקן כך שהתקבלה טענת הנאשם שained מכיר את הנוהגים בטרקוטורונים האחרים ונוסח כתוב האישום שונה מ"הגע יחד עם אחרים" ל- "הגע בלווית אחרים", כדי להראות שלא היה שם ביצוע בצוותא. יzion, כי המאשימה לא הסתיימה מטעון זה.

נטען, כי גם ביחס לפסיקה הנוגעת ניתן להבין, כי נסיבות ביצוע העבירה בנסיבות הנמורות, שכן לא מדובר בגניבת נשק, גניבת מתקנות או מטרות פליליות אחרות.

נטען לקיומם של שיקולי שיקום בשם לב לכך שהנאשם השלים בנסיבות את לימודי הנהיגה וקיבל רישיון נהיגה. ההגנה טעונה, כי בנסיבות בהן מדובר בניהגה בטרקוטורון בשטח פתוח ולא בעבירות נהיגה ברכב רגיל או בכיבוס מסודר, יש לדבר משמעות גם לעניין רכיב הפסילה.

ההגנה הפנייה לתקופה בה שהה הנאשם במעצר, למשך חודשיים וחצי ולאחר מכן ששה בתנאים מגבלים תקופה משמעותית נוספת. הנאשם לא הפר את התנאים ושירות המבחן התרשם שההיליך מרתיע את הנאשם.

נטען, כי ביריתו של הנאשם מפני השוטרים היא התנהגות טبيعית, בפרט כאשר הנאשם אינו דובר עברית וזהו המפגש הראשון שלו עם הרשות.

לענין זה ביקשה ההגנה להתחשב גם מהתרשומות שירות המבחן ביחס ליכולותיו הקוגנטיביות הנמוכות של הנאשם ובאותו הקשר להבין גם את תגובתו של הנאשם למשימות כפי שתועד בתסaurus.

14. ההגנה הפנייה לאסמכתאות התומכות בעתירתה שלא לפסול את רישיון הנאשם ולהסתפק בפסילה מונית, בשם לב לכך שהנאשם השתתקם בתחום הנהיגה. אך עיין בשתי האסמכתאות שהוגשו מלבד כי בשתי הוטלה פסילה בפועל (בתת"ע 12-745 מ"י נ' **קטULO ואח'** - הוטל בין היתר עונש של פסילה בפועל למשך 4 חודשים; בת"פ 10-21-30904 מדינת ישראל נ' **הרואה** - הוטל בין היתר עונש של פסילה למשך 6 חודשים).

15. ההגנה הפנייה לאסמכתאות לעניין העבירה של כניסה לשטח צבאי:

א. ת"פ 10-02-4161 מדינת ישראל נ' **בנאננו ואח'** - הנאשם הורשו בכר, שמהלך מבצע "עופרת יצוקה", רכבו על אופנועים מכיוון אשקלון לתוך שטח צבאי סגור. ספינת חיל הים הבחינה בהם והורתה להם לעצור, ולאחר שהבחינו בהם הסתובבו והחלו לנסוע במהירות לכיוון אשקלון. רק לאחר שהזעקו כוחות נוספים ובוצע מרדף הנאים נעצרו.

לנאים 1 יוכסה עבירה של הפלגה וככניסה לשטח אסור והוטל עליו צו של"צ בהיקף 220 שעות ועונשים נלוויים. לנאים 2 יוכסה עבירה של הפרעה לעבוד ציבור והוטל עליו צו של"צ של 100 שעות ועונשים נלוויים.

ב. ת"פ 15-07-49854 מדינת ישראל נ' **אבי קרון** - הנאשם הורשע, על פי הودאו, בכניסה לשטח צבאי
עמוד 7

והסתירות ברכב לביצוע עווין, בכך שנכנס לשטח צבאי ליד בסיס "צאלים", רכב על טרקטורון ללא לוחית זיהוי, בעת שהתקיים במקום תרגיל צבאי. כתוצאה מכך, הופסק התרגיל וערף מרדף רכב אחר הנאשם וכן בסיום מסוק.

לאור קשיים ראיתיים שעלו במסגרת הדין המקדמי, ולהסדר כספי במסגרתו הנאשם שילם 50,000 ₪ והוסכם בין הצדדים על חילוט הטרקטורון, מסר על תנאי והתחייבות.

ג. **ת"פ 41285-06-14 מדינת ישראל נ' שרקאיו ואח'** - הנאים הורשו בכניסה לשטח צבאי וניסיון גנבה בכך שנכנסו לשטח מטוחנים ברמת הגולן דרך פרצה שנחנכה בגדר התיל, ואספו בשטח תרמילים וכדורים חיים, סוללה צבאית וחולק מרגמה לתאורה. נקבע מתחם ענישה שבין מסר על תנאי למספר חדש מסר. על הנאים הוטלו שני חדש מסר וuneiשה נלוות.

במכלול הנسبות טענה ההגנה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות זה נע בין מסר על תנאי למספר חדש מסר בעבודות שירות.

ההגנה טענה, כי שירות המבחן ניסה לסייע לנאמן, בפרט בתחום התעסוקתי.

לדעת ההגנה, יש מקום את עונשו של הנאשם בתחרית מתחם הענישה וכל היתר להסתפק בתקופת מעצרו. לאור זאת ביקש להסתפק בצו מבחן וuneiשה צופה פני עתיד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

16. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפי נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנسبותיו ומידת אשמו של הנאשם, בין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביחס לעיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש בנסיבות קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנהוגת; ונסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

17. הערך המוגן בעבירה של איסור כניסה לשטח צבאי הוא תלוי אופיו של השטח. במרבית המקרים, נועד האיסור להגן על שלומו של אדם עקב הסיכון בהם עלול להיתקל אזהר בלתי מושה בתחומי השטח הצבאי. האיסור נועד למנוע מצב שבו אזהר בלתי מושה יסכן את עצמו ואת סביבתו בשל מגע עם תחמושת, נפלים וכיוד צבאי אחר. כן נועד האיסור למנוע סיכון ופגיעה בחי אדם בנסיבות של היקלעות ליריזמן אימונים. כן נועד האיסור להגן על רכוש הצבא מפני מזיקים או גנבים. בנוסף, האיסור מגן לעיתים על ביטחון השדה וכן למנוע פגעה בביטחון המדינה.

בנסיבות זה רמת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עצם הכניסה לשטח הצבאי **בחלקו הראשון** של האירוע היא ברף הנמור. הנאשם לא נכנס בתחילת לשטח אימונים, ולאחר מכן לא נלווה עבירות כגון פריצת גדר או מהסום או השחתה אחרת. הנאשם לא גנב ציוד ולא נתפס בניסיון גנבה אלא בזמן חיטוט בפח אשפה. לעניין זה, טיעון המדינה כי בחיטוט באשפה נפגע קניין המדינה דינו להיחדות ולא מצאתי לו בסיס משפטי. בחלק זה של האירוע רלוונטי גם טיעון ההגנה שגובה במסמכים מהתיק לגבי האופן החסר והלא מספק שבו גודר וסומן השטח האסור בכניסה והדברים נכונים בפרט כמשמעות הלילה. הולול בגין ובשמירה על השטח הצבאי האסור בכניסה עומדים

במקרה זה בפער גדול מאד אל מול הफאות שבו הוגג טיעון המאשינה לעונש.

18. הערכים המוגנים בעבירה של איסור נהיגה ללא ביטוח ולא רישון הם שמירה על שלום הציבור, לרבות הנגה עצמו וכן שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק בפיקוח אחר מי שעושם שימוש בכל רכב, עניין הכרוכים בו שיקולי בטיחות מובהקים. באחריות המדינה לוודא כי מי שנוהגים בכל רכב מוכשרים ומומנים לכך והאזור הסביר מצפה מהמדינה שתגן עליו מפני נהגים בלתי מושרים ולא מiomנים. לעניין זה, יתכן שקיימת במידה פחותה במעט של חומרה כאשר מדובר בנוהגה ב'سطح' הפתוח ולא בכבשים בהם ברגל נמצאים משתמשי דרך מקרוב הציבור הרחב. מאידך גיסא, עצם הנהיגה ללא רישון בכל רכב שרמת המוגנות שלו נמוכה יותר, בשטח פתוח שבו תנאי הדרך קשים יותר, דזוקא מגבירה את הסיכון להתרחשות תאונות דרכים.

לענין החומרה הטמונה בנוהגה ללא רישון ולא ביטוח ראו דברי בית המשפט העליון ברא"פ 11/665 **אבו עמאר כ' מדינת ישראל:**

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח ולא רישון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוגע עצמו), זה עיקרי, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חיללה בעת נהיגה צאתת... ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

עjon בפסקה מלמד, כי במקרים בהם הסתפקו בתי המשפט בענישה צופה פניו עתיד בענישה בגין עבירה של נהיגה ללא רישון נשקלו שיקולים כגון: הוצאה רישון נהיגה מאז יצוע העבירה; גיל הנאשם; שיקולי שיקום ופרנסה; מידת הצורך בהרתעה וקיומן של עבירות נלוות.

במקרה זה, הנאשם נהג בטרקוטרון בשטח הפתוח, אך בהמשך לכך נהג במהירות בסמיכות לחיללים שבשטח, ובחלקו השני של האירוע חלה הסלמה נספתה בהתנהגות הנאשם כאשר עבר לברוח מהשוטרים והתנהל אחרי מרדף בהשתתפות גורמי אכיפה מן הארץ ומן האויר. מעצם העובדה, כי הנהיגה ברכב ללא רישון גועה לשרת מטרת פלילתית וUBEIRA נספת, לא ניתן לקבוע כי מדובר בעבירה ברף החומרה הנמוך ביותר.

כאמור, בחלקו של השני של האירוע הנהיגה ללא רישון שירתה את הבריחה מהשוטרים בגין הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו. בМОון זה, שתי העבירות מהדחות זו את זו במידת חומרת המעשים ומידת הסיכון שנלוות להם.

אף שהUBEIRA ה'מרכזית' שבכתב האישום היא הכניסה לשטח צבאי, והוא אשר הביאה לפתח האירוע, דזוקא חלקו השני של האירוע הוא בעל החומרה הרבה והוא זה במהלך הפגיעה הנางן רמת פגיעה משמעותית בערכיהם המוגנים. הנאשם במעשהיו הפגין תעוזה זלזול והתרסה כלפי גורמי האכיפה מהם ברוח. במקום לעצור ולהיענות להוראות השוטרים הנאשם נהג במהירות לתוך שטח אימונים באופן שחייב את ההחלטה האימונית.

במעשים אלה גרם הנאשם לנזק כלכלי נוסף ונזק למשטר האימונים של הצבא.

חרף טיעוני ההגנה, לא ניתן להקל ראש בהתנהגות זו. בכך, הנאשם הפרק באש灭מו הבלעדית ובאופן אקטיבי, את

הairoう מאiroう יחסית פעוט שנלוות לו התנהגות בעלת אופי תעבורתי בלבד לאiroう פלילי לכל דבר עניין.

בע"פ 849/10 **פחים נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון:

"כפי שכבר נאמר בעבר על ידי בית משפט זה התופעה של סירוב נהגים לצית להוראות שוטרים, ובриחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומוסוכנות ברוכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מודאגים. "חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך, אף שניהם להם כי מעשיהם עלולים להסתוים בקיפוח חי אדם או בפיציעתם של נוסעים נהגים תמים הנקלעים, לרוע מזלם לככיסים בהם מתנהלים מרדיפים מסווג זה" (בש"פ 2613/06 סראייה נ' מדינת ישראל). על כן יש להחמיר עם אותם נהגים אשר עושים דין לעצםם ומסרבים לצית להוראות נציגי החוק. התנהגות שכזו מערערת את היסודות עליהם מושתתת חברה דמוקרטית המכבדת את עקרון שלטון החוק. המערער ברגל גסה רמס עקרון חשוב ובסיסי זה, ועליו לשלם את המחיר בדמות ענישה ממשית. **דברים אלו נכונים גם בכל הקשור לשימוש אסור בטרקטורים,** כפי שציינתי בע"פ 5881/09 סoiseה נ' מדינת ישראל:

"התופעה שעמד עלייה בית המשפט המחויז - בה צעירים, נהגים בפרעות בטרקטורים בכבישי העיר או בחופי הים ומוסכנים את שלום הציבור, ועושים כל מאמץ להימלט משוטרים - מדאגה מאוד וצריכה להיתקל בקייר ברזל בדמות "אפס סובלנות" על מנת לגדווע תופעה קשה ומוסכנות זו מן השורש. בתו המשפט צריכים לשלווח מסר חד וחילק כי ברוב המקרים האינטרס הציבורי יגבר על האינטרס הפרטני, ולא ניתן להשווילות מוסכנות זו ברחבות עירינו ובחופי הים להימשך. לצד האכיפה המשטרתית המוגברת תהיה גם ענישה משמעותית על מנת לשים קץ לתופעה זו". "[ההדגשה נוספת]

19. בבחינת האסמכתאות אליהן הפניה המאשימה ניכר, כי מדובר במקרים בהם ברובם חמורים יותר מאשר שילבו גם עבירות רכוש או כוונות פליליות אחרות בעצם הכניסה לשטח הצבאי. לעניין זה בית המשפט מודיעש, כי עצם הנבירה בפח האשר אינה מהווה עבירה בפני עצמה ולא מלמדת על כוונה פלילית לבצע עבירה נוספת. הנפוך הוא: הדבר מלמד על דלות הנسبות שברקע, המתישבות היטב גם עם הנתונים בתסוקיר שירות המבחן.

המאשימה עצמה ערה לכך שעתירתה העונשית בתיק זה אינה מתישבת עם רמת הענישה הנוגגת ומקשת להחמיר את רמת הענישה. לא מצאתי כי מדובר בתיק מותאים להחמרת רמת הענישה הנוגגת במקרה זה וזאת ממספר נימוקים:

טעון שענינו הצורך בהעלאת רמת הענישה, בפרט בטיעון של תופעה נרחבת שנזקיה רבים, יש לבסס בנתונים. גם בעת טיעונה לשיקול הרעתה הרביה, המאשימה התייחסה לקיומו של 'געג' ושל תופעה נרחבת, ללא בסיס הטענה. לא זו בלבד: האסמכתאות אליהן הפניה המאשימה עצמה הן מתקיים של לפני למעלה מעשר. לכן, המאשימה לא ביססה את הצורך בהחמרת רמת הענישה הנוגגת מעבר לזה שנקבעה על ידי בית המשפט המחויז באופן תקין אליוים הפניה.

שנייה, מتسוקיר שירות המבחן וכן מנסיבות ביצוע חלקו הראשון של האIROう עולה כי במקרה זה מדובר במאי שברקע להתנהגו דלות רביה - אישית וסביבתית. לא מדובר בעברין אף לאiami שמבצע עבירות דומות באופן חזרתי.

שלישית, במקרה זה דומה שאף שנעבורי עבירות שהנאשם צריך להיענש בגין, קשה לומר שהמדינה נקטה בכלל האמצעים הסבירים המוצופים לתייחס ולשמירה על השטח הצבאי הסגור. בטיעוניה המדינה לא מצאה לנוכח לחת

מענה כלשהו לטיעון ההגנה בעניין המסמכים נ/1 וחזקת על המדינה, כי לו הייתה בידה תשובה טובה - הייתה מביאה אותה לפני בית המשפט.

מן מוקים אלה, עתירת המדינה להעלות את רמת העונשה בתיק זה נדחתת ויש לקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לרמת העונשה הנוגנת, ובshallol נסיבות האירוע בכללתו - חלקו הראשון הפחות בחומרתו וחלקו השני המשמעותי בחומרתו.

בhinaten כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין **מספר חודשי מאסר לירצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית.**

סטייה מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

אין מדובר במקרה של חומרה יתרה שבו רשאי בית המשפט לסתות מתחם העונש ההולם אך בסיסיות מיוחדות יוצאות דופן. טיעון ההגנה לגבי 'שיקום' בתחום הנגיעה בשל השלמת שיעורי הנגיעה ילקח בחשבון בעת קביעת רכיב פסילת הרישון.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם:

21. בגישה העונש המתאים לנאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בסיסיות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראי לחת את הדעת בסיסיות הבאות:

גלו הצער של הנאשם ומופיעו אישיותו הבלתי בשלים והילדותים. גם אם באיחור, הנאשם משתף פעולה כעת עם שירות המבחן ועם שימושו במסגרת שמרתה לשיער לנאים בשילוב תעסוקתי ולהוציאו ממעגל הבטלה ומספרסה המבוססת על 'כלכלה קצבאות'. אם אכן יתמיד הנאשם בתחום זה וימצא פרנסה, הציבור בכללתו יצא נשכר. גם עניין זה הוא נימוק רלוונטי בסוגיית פסילת הרישון;

ה הנאשם ללא הרשות קודמות;

נתונים האישיים והמשפחתיים שברקע הצדדים התחשבות וחמלה, מצד אחד אך מחייבים הצבת גבולות ומתן מענה למסוכנות ולהרתעת היחיד מצד שני;

ה הנאשם הודה בעבודות כתוב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו וחסר זמן שיפוטי בניהול ההליך. מאידך גיסא, בית המשפט לוקח בחשבון, כי מדובר בתיק המתנהל זמן רב בבית המשפט וחלק נכבד מההמשך ההליך נעוצה בקושי של הנאשם להתגיים ולשתף פעולה;

סוף דבר:

עמוד 11

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

לאחר שהקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.
- ג. ניתן בזאת צו מבוחן בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובירה לנائب חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. הובהר לנאים, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזר עונשו מחדש.
- ד. הנאשם פסול מלקלבל או מלהחזיק רישון נဟגה, וזאת במשך 6 חודשים. הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום, יעבור הנאשם עבירה של נহיגה ללא רישון או כל עבירה פלילית אחרת תוך שימוש ברכב.

המצוירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן

המצוירות תעביר עותק מגזר דין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ג, 07 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.